

This project is funded by the European Union.
Bu proje Avrupa Birliği tarafından finanse edilmektedir.
هذا المشروع تم تمويله من قبل الاتحاد الأوروبي

SURİYELİ ÇOCUKLARIN TÜRK EĞİTİM SİSTEMİNE ENTEGRASYONUNUN DESTEKLENMESİ PROJESİ

BARAKA

B1

3

————— **Editör:** Doç. Dr. Mahir KALFA

————— **Resimleyen:** Ozan KÜÇÜKUSTA

————— **ISBN:** 978-605-67850-6-1

SUNUŞ

“Yabancı Öğrenciler İçin Türkçe Hikâyeler” seti PIKTES projesinin Türkçenin yabancı dil olarak öğretimi faaliyetleri kapsamında, yabancı öğrenciler için destekleyici materyal olarak hazırlanmıştır. Hikâyeler bir dili öğrenmenin en iyi yollarından birinin o dilin edebî ve estetik zevkine uygun eserleri okumak olduğu anlayışıyla kaleme alınmıştır.

Hikâyelerde, dilin A1, A2, B1 ve B2 seviyeleri; temalar ve temel yaşam alanları dikkate alınmış; Diller İçin Avrupa Ortak Başvuru Metni’nden yola çıkılarak kazanımları ve dil becerilerini destekleyici bir okuma seti oluşturulmuştur. Hikâyelerin hedef kitlesi 13 yaş üstü yabancı öğrencilerdir.

Her bir seviyeden beş adet olmak üzere toplam 20 kitap olarak tasarlanan setin yazımı ve revizesinde görev alan çok değerli akademisyen ve öğretmenlerimize; bu süreçte özveriyle çalışan PIKTES ekibine teşekkür ederim.

Erkan AÇIKGÖZ

Proje Direktörü

BARAKA

Yunus ve Emre yakın arkadaşlardı. Aynı mahallede oturuyor, aynı sınıfta okuyorlardı. Birlikte okula gidiyor, okuldan sonra da birlikte ders çalışıyorlardı. Aynı futbol takımını tutuyor ve aynı şeyleri yapmaktan hoşlanıyorlardı. Sürekli yan yanaydılar. Arkadaşları onlardan söz ederken “Yedikleri içtikleri ayrı gitmez.” diyordu.

Yunus ve Emre çok sıkı dost olmuşlardı. Artık sırlarını da paylaşıyor, hayatlarındaki önemli kararları da birlikte alıyorlardı. Üniversite sınavlarına hazırlanırken de birlikte çalışmaya karar verdiler. Sekiz ay boyunca çok sıkı çalıştılar. Sınava girmeden önce ellerinden geldiği kadar gayret gösterdiler.

Yunus ve Emre üniversite sınavına girdi. Çalışmalarının karşılığını aldılar. Sınavları iyi geçti. Ağustos ayında da sınav sonuçları açıklandı. İkisi de sınavdan yüksek puanlar aldılar ve aynı üniversiteyi kazandılar.

Yunus eczacılığı, Emre makine mühendisliğini kazandı.

Sonuçları öğrendikten sonra Yunus da Emre de çok mutlu oldu. “Yine beraber olacağız.” diyerek birbirlerine sarıldılar.

Eylül ayının ortalarında okul başladı. Yunus ve Emre aynı ğrenci yurduna kayıt yaptırdılar. Hatta yurtta aynı odada kalıyorlardı. Aslında eskisi gibi sürekli yan yanaydılar. Ancak Yunus’a göre Emre’yle dostlukları eskisi gibi değildi. Çünkü Emre son zamanlarda garip davranmaya baėlamıőtı. Bu durum Yunus’un kafasını meőgul ediyordu.

Birinci dönemin bitmesine az bir zaman kalmıőken Emre artık derslere gitmiyor, bazı geceler de yurtta kalmıyordu. Ayrıca Emre, Yunus’a da hiçbir şey söylemiyordu. Yunus, Emre’nin bu davranıőına çok kızıyor, onunla bu konuda konuşmak istiyordu. Emre ise bu konu açıldığında hemen lafı deėiőtiriyordu. Başka őeylerle ilgileniyordu. Yunus’u konuőturmuyordu. Emre bir şeyler saklıyordu. Bu yüzden “Konuşmak, bu sorunu çözmeye yetmiyor.” diyerek başka bir çözüm yolu aradı.

Bir perőembe günüydü. Yunus uyandıktan sonra hemen yataktan kalktı, st ranzaya baktı. Ancak Emre yerinde yoktu.

Hızlıca üzerini değiştirip yemekhaneye indi. evresindeki arkadaşlarına “Emre’yi gördünüz mü?” diye sordu fakat herkesin bu soruya verdiği cevap aynıydı: “Emre’yi görmedik.” Yunus sinirlenmeye başladı. Sonra cep telefonundan Emre’yi aradı. “Aradığınız kişiye şu anda ulaşlamıyor...” sesini duyduktan sonra daha çok sinirlendi ve telefonu kapattı. Sonra da derse gitti. İlk dersten sonra bir kez daha Emre’yi aradı ancak sonuç aynıydı: “Aradığınız kişiye şu anda ulaşlamıyor. Daha sonra tekrar deneyebilir veya sinyal sesinden sonra mesajınızı bırakabilirsiniz.” Yunus bu sefer telefonu hemen kapatmayıp sesli mesaj bıraktı.

“Emre, sana ulaşamıyorum. Seni çok merak ediyorum. Neredesin? Ne yapıyorsun? Acilen beni ara!”

Yunus tekrar derse girdi ve son derse kadar sabırla bekledi. Ancak Emre’den bir cevap gelmedi. Dersi bittikten sonra hemen yurda dönüp odaya baktı ama Emre hâlâ ortalıkta yoktu. Tekrar telefonla onu aradı. Bu defa telefondaki ses “Aradığınız kişi şu anda başka bir görüşme yapıyor. Lütfen, hattan ayrılmayın.” diyordu. Yunus telefonu kapatmadan

bekledi. Bir süre aynı anons tekrar etti ancak sonunda telefon kapandı. Hemen bir kez daha aradı, yine telefon kapalıydı. Yunus, Emre'ye çok kızdı.

Saat yediye geliyordu. Yunus ranzada uzanmış kitap okuyordu. Bu sırada odanın kapısı açıldı ve Emre içeri girdi.

Yunus hemen yerinden kalkıp Emre'nin karşısına dikildi.

— Neredesin sen? Bütün gün seni aradım! Neden telefonun kapalı?

Yunus, Emre'ye bağırırmaya başladı. Öfkeyle sorularını tekrar etti. Sonunda Emre sakin bir ses tonuyla cevap verdi:

— Şarjım bitti. Yorgunum. Yemek yiyip yatacağım.

Odadaki diğer arkadaşları Yunus'u kolundan tutup alt ranzalardan birine oturttu ve sakinleştirmeye çalıştı. Bu arada Emre odadan çıkıp yemekhaneye gitti. Dakikalar sonra Emre odaya geri döndü ve hemen yatağa girip yorganını üzerine çekti. Yunus sakindi. Yatağında kitap okuyormuş gibi yaptı. Ama aslında Emre'nin bu hâlinin sebebini me-

rak ediyordu. “Acaba Emre niçin böyle davranıyor? Onun bu davranışının sebebini nasıl öğrenebilirim?” diye düşünürken aklına bir fikir geldi. Sonunda Emre’yi takip etmeye karar verdi.

O gece Yunus sabaha kadar uyumadı. Emre’nin dışarı ıkakaağı anı bekledi. Ancak Emre o gece dışarı çıkmadı.

Emre sabah erkenden kalkıp kahvaltıya indi. Kahvaltıdan sonra da Yunus’a dönüp “Derse gitmiyor musun?” diye sordu. Yunus uykulu gözlerle Emre’ye baktı. Çok şaşkındı. Ama şaşkınlığını ona belli etmeden “Hemen hazırlanayım, birlikte çıkalım.” diye cevap verdi.

Yunus “Ne oldu şimdi? Emre niçin gitmedi? Acaba niyetimi anladı mı?” diye düşünmeye başladı. Emre’ye de bir şey soramıyordu. Çünkü Emre hem cevap vermiyor hem de Yunus’a sinirleniyordu. Birkaç soru daha sorsa onunla tartışmaktan çekiniyordu.

Ertesi akşam çalışma salonunda, pencerenin önündeki masalarda Yunus ve Emre ders çalışıyordu. Bir ara Emre saa-

tine baktı ve “Biraz ara vereceğim.” deyip salondan ayrıldı. Yunus çalışmaya devam etti.

On beş dakika sonra Yunus önündeki kitabın sayfalarını değiştirirken pencereden Emre’yi gördü. Emre, bölümden üç arkadaşıyla yurt bahçesindeki çardakta bir şeyler konuşuyordu. Yunus bir süre onları izledi. Birkaç dakika sonra Emre, yanındaki arkadaşlarıyla birlikte çardaktan ayrılıp yurdun kapısına doğru yürüdü. Yunus da hemen yerinden fırladı, peşlerinden bahçeye çıktı. Koşarak Emre ve arkadaşlarını takip etmeye başladı.

Emre ve arkadaşları yürürken de birbirlerine bir şeyler anlatıyorlardı. Ancak Yunus onları duyamıyordu. Çünkü onlara yakalanmamak için onları uzaktan takip ediyor, arada sırada yol üzerindeki evlerin bahçelerine girip çıkıyordu. Apartman duvarlarının kenarlarında saklanıyordu. Yarım saat yürüdükten sonra Emre ile arkadaşları boş bir arazinin köşesindeki bir barakanın önünde durdu. Sonra hep birlikte içeriye girdiler. Yunus da barakanın karşısındaki evin bahçesine girip ağaçların arkasına saklandı ve bulunduğu yerden barakayı gözetlemeye başladı.

Baraka on beş - yirmi metrekarelik bir alandı. Yunus “Bu kadar küçük bir yerde, dört kişi, bu saatte ne yapıyor?” diye merak etti. Bu sırada bahçesinde durduğu apartmandan biri onu fark etti.

“Kim var orada?”

Yunus bu sesi duyduktan sonra hemen bahçedeki ağaçların arasından çıktı ve koşarak oradan uzaklaştı. İnsanların onu hırsız zannetmesinden korktu. Sokağın başındaki büfenin arkasına saklandı ve bir süre orada bekledi. Sonra bahçesine girdiği apartmana tekrar baktı. Kimseyi göremedi. Hemen barakaya doğru yürüdü. Ancak barakanın ışıkları artık yanmıyordu. Emre ve arkadaşları orada yoktu. Yunus “Bu iyi bir fırsat!” deyip hemen barakanın önüne geldi. Sonra kapıyı açmak istedi ancak kapı kilitliydi. Yunus iyice meraklandı. “Bunlar burada ne yapıyorlar? Burada ne saklıyorlar?” diye söylenerek yurdun yolunu tuttu.

Hafta sonları öğrenciler daha geç kalkıyordu. Yurtta kahvaltı erken başlamasına rağmen öğrenciler kahvaltılarını geç saatte yapıyorlardı. Yunus da cumartesi sabahı herkes gibi

saat dokuzda uyandı. Başını yastıktan kaldırıp odaya baktı. Emre, dolabının önünde hazırlanıyordu. Yunus hemen yataktan kalktı ve Emre'ye yaklaşıp "Bugün sinemaya gidelim mi?" diye sordu. Emre "Kusura bakma ama bugün bir arkadaşıma söz verdim. İstersen yarın seninle gelebilirim." diye cevap verdi. Yunus bu sefer alınmadı, kızmadı. Çünkü artık Emre'nin gittiği yeri biliyordu.

Kahvaltıdan sonra Emre müsaade isteyip kalktı ve dışarı çıktı. Yunus da "Görüşürüz." deyip odaya gitti. Sonra üzerini değiştirip Emrelerin arkasından barakaya doğru yürüdü.

Yunus barakaya vardıktan sonra hemen kulağını barakanın tahta duvarlarına dayadı. İçeriden sesler geliyordu. Yunus dikkatlice konuşmaları dinlemeye başladı.

"Evet arkadaşlar, Türkiye'nin elektrikle çalışan ilk arabası hazır. Artık bilim fuarına katılabiliriz. Sırrımızı herkese açıklayabiliriz."

Yunus bu cümleden sonra kendini tutamadı ve barakadan içeri girdi. Emre ve arkadaşları onu görüp çok şaşırdı.

Yunus:

— Burada ne yapıyorsunuz?

— Asıl senin ne işin var burada? Bizi mi takip ettin?

— Evet, sizi takip ettim! Çünkü seni merak ettim! Birkaç aydır çok garip davranıyorsun! Derslerini aksatıyorsun, yurttan yoksun! Ayrıca bana eskisi gibi davranmıyorsun! Hiçbir şey anlatmıyorsun! Ben de bunların sebebini öğrenmek için sizi takip ettim!

Emre dönüp arkadaşlarına baktı. Onlarla göz göze geldi.

Sanki gözleriyle onlardan müsaade istedi. Arkadaşları da “Evet!” anlamında ona göz kırptılar. Sonra Emre, Yunus’u barakanın içindeki iskemlelerden birine oturtup barakanın ortasındaki arabayı gösterdi.

— Birkaç aydır bununla uğraşıyoruz. Elektrikle çalışan bir araba yaptık. Biliyorsun, önümüzdeki hafta Bursa’da uluslararası bir bilim fuarı olacak. Biz de bu fuara katılmak istedik. Arkadaşlarla düşünüp elektrikle çalışan bir araba yapmaya karar verdik. Ama kimseye söylemedik. Herkese sürpriz yapmak istedik. Bir arkadaşımızın babası da çalışmamız için burayı bize atölye olarak verdi.

— Tamam Emre, her şeyi anladım ama benden neden sakladın?

— Çünkü en büyük sürprizi sana yapmaya karar verdik.

— Nasıl yani?

— Proje ekibinin lideri olarak arabanın ismini koymak bana

kaldı. Ben de ona en yakın dostumun adını vermek istedim. Arkadaşlar da kabul etti.

Yunus duyduğu sözlerden sonra çok heyecanlanmıştı. Ayrıca çok utanıyordu. Diğer çocuklara dönüp şunları söyledi:

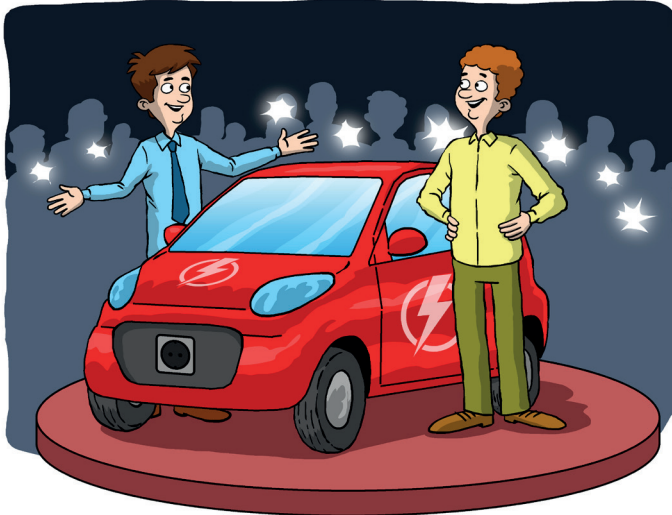
— Arkadaşlar, Emre benim için çok değerli. O, benim en iyi dostum. Başına bir şey gelmesinden korktum. Onun için çok endişelendim. Bu yüzden sizi takip etmek zorunda kaldım. Tekrar özür dilerim. Nereden bilebilirdim bunları?

Emre, bu konuşmadan sonra Yunus'un yüzüne baktı. Yunus'la bir an göz göze geldiler. İki arkadaş birbirlerine sıkı sıkı sarıldılar. Sonra hep birlikte barakadan çıkıp yurda gittiler.

İki gün sonra Emre ve arkadaşları mühendislik fakültesi dekanına gidip projelerinden bahsettiler. Elektrikli arabanın tanıtımını yapmak için izin istediler. Yunus da onların yanındaydı. Dekan, bunu duyduktan sonra çok sevindi. Bu tanıtım için bir broşür hazırlanması talimatını verdi. Emre ve arkadaşları, fakültenin bahçesinde, tüm üniversite öğrencilerinin bir araya geldiği toplantıda, projelerini tanıtmaya

başladılar. Emre arabayı yaparken kullandıkları malzemeleri ve uyguladıkları işlemleri bir bir anlattı. Tanıtıma katılan herkes bu projeye hayran kaldı.

Ertesi hafta Emre ve arkadaşları fuardaydı. Yunus da arkadaşlarını yalnız bırakmadı. Elektrikli araba, fuara katılan herkesten büyük bir ilgi gördü. Ayrıca fuarda Emre için bir de sürpriz vardı. Emre'nin ailesi de oradaydı. Çünkü Yunus, Bursa'ya gelmeden önce Emre'nin anne ve babasını arayıp haber vermişti. Onlar da haberi aldıktan sonra hemen Emre ve arkadaşlarının başarısını görmeye geldiler. Emre, fuara gelen misafirlere arabayı tanıtırken oğullarını seyredip onunla gurur duydular.

Etkinlikler

A) Aşağıdaki kelimelerin metinde geçtiği yeri bulup işaretleyin. Bu kelimelerin anlamını tahmin ederek yazın.

baraka

sır

laf değiştirmek

anons

karşısına dikilmek

şaşkınlık

çekinmek

takip etmek

göz kırpmak

gözetlemek

B) Sıralayın.

- (1) Yakın arkadaş olan Yunus ve Emre aynı üniversiteyi kazandılar.
- () Emre ve arkadaşları elektrikli araçlarını bir bilim fuarına sergilediler.
- () Emre ve arkadaşları projelerini fakülte bahçesinde sergilediler.
- () Yunus, Emre'nin projesini öğrenince çok rahatladı ve mutlu oldu.
- () Yunus, Emre'nin ne yaptığını öğrenmek için onu gizlice takip etti.
- () Emre, projesine en yakın arkadaşı Yunus'un adını verdi.
- () Emre'nin ailesi Emre'nin projesinden dolayı çok gururlandılar.
- () Emre, Yunus'tan gizli birtakım işler çeviriyordu.
- () Emre ve bölümden bazı arkadaşları bir elektrikli araç projesi üzerine çalışıyorlar.

C) Aşağıdaki soruların cevaplarını yazın.

1. Yunus ve Emre'nin arkadaşları onlardan bahsederken niçin "Yedikleri içtikleri ayrı gitmez." diyordu?

.....

2. Yunus, telefonda hangi anonsu duyduktan sonra Emre'ye sesli mesaj bıraktı?

.....

3. Emre'nin davranışlarından rahatsız olan Yunus niçin onunla konuşmak istemedi?

.....

4. Emre ve arkadaşları niçin Yunus'a projelerinden söz etmediler?

.....

5. Emre'nin ailesi fuarda neler hissetti?

.....

D) Sözcükleri boşluklara uygun şekilde yerleştirin.

düşünceliydi

endişelendi

şaşırdı

öfkelendi

sakindi

1. Yunus “Emre, sana ulaşamıyorum. Seni çok merak ediyorum. Acilen beni ara!” diyerek sesli mesaj bıraktı.

2. Yunus Kendi kendine “Konuşmak, bu sorunu çözmeye yetmiyor.” dedi.

3. Yunus “Neredesin sen? Bütün gün seni aradım! Neden telefonun kapalı?” diye sordu.

4. Emre “Şarjım bitti. Yorgunum. Yemek yiyip yatacağım.” diye cevap verdi.

5. Yunus barakaya girdikten sonra çok “Burada ne yapıyorsunuz?” diye sordu.

Cevaplar

B)

- (1) Yakın arkadaş olan Yunus ve Emre aynı üniversiteyi kazandılar.
- (8) Emre ve arkadaşları elektrikli araçlarını bir bilim fuarında sergilediler.
- (7) Emre ve arkadaşları projelerini fakülte bahçesinde sergilediler.
- (5) Yunus, Emre'nin projesini öğrenince çok rahatladı ve mutlu oldu.
- (3) Yunus, Emre'nin ne yaptığını öğrenmek için onu gizlice takip etti.
- (6) Emre, projesine en yakın arkadaşı Yunus'un adını verdi.
- (9) Emre'nin ailesi Emre'nin projesinden dolayı çok gururlandılar.
- (2) Emre, Yunus'tan gizli birtakım işler çeviriyordu.
- (4) Emre ve bölümden bazı arkadaşları bir elektrikli araç projesi üzerine çalışıyorlar.

C)

1. Çünkü Yunus ve Emre sürekli yan yanaydılar. Birlikte okula gidiyor, okuldan sonra da birlikte ders çalışıyorlar; aynı takımı tutuyor ve aynı şeyleri yapmaktan hoşlanıyorlardı.

2. Yunus “Aradığınız kişiye şu anda ulaşamıyorum. Daha sonra tekrar deneyebilir veya sinyal sesinden sonra mesajınızı bırakabilirsiniz.” anonsunu duyduktan sonra Emre’ye sesli mesaj bıraktı.

3. Çünkü Emre ya cevap vermiyor ya da öfkeyle tepki gösteriyordu.

4. Çünkü herkese sürpriz yapmak istiyorlardı.

5. Oğullarıyla gurur duydular.

D)

1. endişelendi

2. düşünceliydi

3. öfkeleni

4. sakindi

5. şaşırdı